

Straf en strafuitvoering

Verjaring van de straf – Invloed van verlenging van de uitvoeringstermijn van de correctionele werkstraf – Stuiting door daadwerkelijk gedeeltelijke uitvoering – Verjaringstermijn van de werkstrafvervangende gevangenisstraf

Arrest van 20 juli 2021 ([P.21.0839.F](#))

Een beklaagde werd bij een arrest gewezen door het hof van beroep op 27 maart 2014 veroordeeld tot een werkstraf van zeshonderd uren als hoofdstraf of, in geval van niet-uitvoering of gedeeltelijk uitvoering van deze straf, tot een vervangende gevangenisstraf van 7 jaar.

Die hoofdstraf werd slechts voor iets meer dan de helft uitgevoerd, wat de probatiecommissie ertoe bracht om de uitvoeringstermijn van de werkstraf te verlengen tot 30 september 2020.

De beklaagde werd uiteindelijk op 6 juni 2020 opgesloten om zijn vervangende straf uit te zitten, meer dan vijf jaar na het veroordelingsarrest en meer dan vier jaar na de laatste prestatie te hebben uitgevoerd, op 25 mei 2016.

De vraag rees of de hoofdwerkstraf en de vervangende gevangenisstraf waren verjaard op het ogenblik dat de beklaagde werd aangehouden.

De strafuitvoeringsrechtbank, die werd gevat met de verzoeken aangaande de voorwaardelijke invrijheidsstelling en het elektronisch toezicht, heeft geoordeeld van niet.

Het Hof verwerpt het cassatieberoep dat door de veroordeelde werd ingesteld.

Krachtens artikel 37*quinquies*, § 2, tweede lid, Strafwetboek moet de correctionele werkstraf die door het hof van beroep aan de beklaagde wordt opgelegd, worden uitgevoerd binnen twaalf maanden na de dag waarop de rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan. Wanneer die termijn door de probatiecommissie wordt verlengd, zoals hier het geval was, verjaart de correctionele werkstraf na verloop van 5 jaren te rekenen vanaf de datum bedoeld in artikel 92, eerste lid, Strafwetboek, nl. de dag van het in laatste aanleg gewezen arrest. Wanneer de gevangenisstraf een vervangende straf is voor de werkstraf, verjaart de gevangenisstraf na verloop van dezelfde termijn als de werkstraf.

De regel volgens dewelke de verjaring van de straf wordt gestuit door een daad van materiële uitvoering van de straf, vrijwillig dan wel gedwongen, wat betekent dat de veroordeelde de straf daadwerkelijk begint te ondergaan, is niet enkel van toepassing op de gevangenisstraf. De gedeeltelijke uitvoering van een werkstraf, voor zover die daadwerkelijk heeft plaatsgehad, stuit de verjaring.

Vermits de verjaringstermijn begon te lopen op 25 mei 2016, datum van de laatste prestatie van de beklaagde ter uitvoering van zijn werkstraf, en hij werd aangehouden op 6 juni 2020, dus minder dan vijf jaar na die laatste prestatie, is de vervangende gevangenisstraf niet verjaard.

([ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210720.VAC.1](#))